

sig i Skive en skøn Morgenstund. Den ene vil til Kjøbenhavn, den anden til Løgstør. Den Mand, som vil til Kjøbenhavn, er ved sin Rejses Endemaal en Time før den anden Mand, som vilde til Løgstør. Fra Skive til Kjøbenhavn, fra Skive til Løgstør, det er Herligheden: En Time før i Kjøbenhavn end i Løgstør! Det Forhold kan ikke opretholdes, synes jeg. Jeg lagde saa stærk Tryk paa det i Fjor, som det var mig muligt, men ikke desmindre eksisterer Tilstanden fremdeles. Jeg appellerer nu til det nuværende Ministerium, at det vil tage fat her. Det er ikke noget stort, men det er alligevel af den Beskaffenhed, at det er en hel Egn, som lider derunder. Kan Forbedringen ikke, som jeg troede, ske ved at fremskynde Togene, ved at forøge Kørehastigheden — jeg har ladet mig sige fra Administrationens Side, at det ikke skal være gørligt, jeg forstaar det ikke, men naar det siges, skal man jo tro det. — tillader jeg mig at mene, at saa maa der ske et af to: Enten maa man tilbage til den gamle Tilstand, som man havde før den sidste Køreplan, eller ogsaa bør man indlægge et nyt Tog. En fortsat Opretholdelse af det nuværende burde ikke være tænkelig. Jeg bruger nogenlunde stærke Vendinger, men Forholdene kvalificere ogsaa dertil.

Jeg har dernæst foranlediget Samraad om en samtidig Paabegyndelse af Holstebro—Herningbanen og Viborg—Herningbanen. Jeg skal ikke sige mange Ord om den Ting. Jeg skal blot fremhæve, at ved at bygge Banestykket fra Viborg til Herning opnaar man mere end ved det, der er sat i første Linie, Holstebro—Herningbanens Fuldførelse, idet man knytter de to ved hvert Endepunkt liggende Jernbaneanet sammen, saa allerede af den Grund synes jeg, at Viborg—Herningbanen burde være Nr. 1. Men det kan jo være en Skønssag, jeg skal ikke insistere stærkt derpaa, jeg ønsker kun en samtidig Paabegyndelse, og det er af et noget almindeligt Hensyn, nemlig Hensynet til en Udvidelse, om jeg saa maa sige, af Arbejdsmarkedet. Jeg henviser her til den Stilling, som Folkethinget tog i Fjor ved Behandlingen af Arbejderspørgsmaalet, idet vi ved en Dagsorden udtalte, at vi ansaa det for rigtigt, at Ministeriet satte i Værk de Arbejder, som skulde udføres i en nogenlunde nær Fremtid, og lagde Vægten paa at sætte dem i Værk paa en Tid, da Arbejdsmarkedet var mindre stramt, end det til andre Tider er. Det er ogsaa noget af det Hensyn, at jeg har tilladt mig at hen-

stille, at vi her skride til en samtidig Paabegyndelse af de to Baneanlæg. Mere skal jeg ikke sige om den Ting, men jeg vender igen til Slutning tilbage til den usalige Køreplan for Viborg—Aalestrupbanens Vedkommende og anraaber det høje Ministerium om at faa dette Forhold ordnet — saaledes som det er, er det urimeligt.

Christian Rasmussen: Der findes i Betænkningen under § 6 en Udtalelse om, at Udvalget har udbedt sig Oplysning om Resultatet af Kystbanens Drift for de to sidste Regnskabsaar. Under Driften af Kystbanen hører et Spørgsmaal, som jeg tillod mig at omtale ved Finanslovens 1ste Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Driften af Espergærde Billetsalgssted. Jeg udtalte den Gang Haabet om, at det skulde lykkes at faa Administrationen til hurtigst muligt at indse, at man burde ophøje dette Billetsalgssted til Holdeplads. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om der kan være noget Haab om, at dette vil kunne ske i en nær Fremtid. Som Forholdene nu ere ved Espergærde, ere de utaalelige, og i den tilstundende Sommer ville de ganske sikkert blive langt værre. Det forekommer mig derfor, at man burde se, om det ikke skulde kunne lykkes i den nærmeste Fremtid at faa dette Spørgsmaal afgjort, saa at Forholdene derude kunde blive saadanne, som de bør være. Som de ere i Øjeblikket, ere de aldeles uholdbare, og jeg vil tillade mig at udtale Haabet om, at man maa komme til et Resultat i saa Henseende. — Under § 26 meddeles det, at der er afholdt Samraad angaaende Pakhus og Oplagsplads ved Helsingørs Havn, og vi hørte her en Del velvillige Udtalelser af den højtærede Ordfører om dette Spørgsmaal. Men hvilket Resultat der er kommet ud af det Samraad, der har været mellem Finansudvalget og den højtærede Minister, hørte man intet om. Dette Spørgsmaal, der har saa overordentlig stor Betydning for Helsingørs Havn, staar altsaa endnu fuldstændig hen i det uvisse. Det maa jeg i meget høj Grad beklage, og jeg kunde ønske at faa at vide, hvad Resultatet af Samraadet er blevet, om man overhovedet er blevet enig om noget, eller om det endnu staar fuldstændig hen i det blaa, hvorledes dette Forhold skal ordnes i Fremtiden. Jeg vil tillade mig at haabe, at jeg kan faa et Svar herpaa, thi uagtet jeg maa takke den højtærede Ordfører for hans velvillige Udtalelser om, at det sikkert er nødvendigt